

Workshop 2013, Living Bridge.

Voorwoord

Detentiecentrum Zeist draagt sinds 2003 zorg voor de bewaring van vreemdelingen in - toen nog - een tijdelijke sector. Begin 2011 ging de tijdelijke sector over in een officiële sector, waardoor de aandacht kon worden verlegd naar de structuur en de cultuur in de organisatie.

Eind 2012, begin 2013 hebben de directieleden, afdelingshoofden en functiebegeleiders van het Detentiecentrum Zeist het ontwikkeltraject 'Leiderschap en Samenwerking' doorlopen. Het ontwikkeltraject heeft het detentiecentrum geholpen om te komen tot een betere samenwerking en teamontwikkeling.

Het ontwikkeltraject heeft uiteindelijk gezorgd voor een heldere missie, welke door directie en het middenkader is samengesteld:

Wij, DC Zeist, nemen en geven verantwoordelijkheid, zijn rechtvaardig en gaan uitdagingen aan. Wij maken verbinding binnen en buiten onze organisatie. Plezier hebben in wat we doen, veiligheid en wederzijds vertrouwen is onze basis.

Deze missie is niet alleen voor directie en middenkader, maar voor geheel DC Zeist. Daarom is kunstenaar Legs Boelen uitgenodigd om samen met medewerkers van alle gelederen binnen DC Zeist te brainstormen en uiteindelijk de missie te 'verbeelden'. Met een groepje creatieve en betrokken medewerkers heeft hij verschillende sessies gedaan om te komen tot een blijvend, verbindend, inspirerend en tijdloos 'beeld' dat de missie en dus DC Zeist vertegenwoordigt.

Na deze inspirerende workshops en vele brainstorms kan het kunstwerk nu gepresenteerd worden. Ik wil hiervoor Legs Boelen hartelijk danken voor zijn creatieve denkracht en zijn vermogen mensen met elkaar in verbinding te brengen en tot dit resultaat te komen. Ik ben erg trots op de wijze hoe we met vele collega's dit tot stand hebben gebracht.

Theo Venrooij

Vestigingsdirecteur Detentiecentrum Zeist.

BINNEN EN BUITEN
PLEZIER HEBBEN
VEILIGHEID
WEDERZIJDS VERTROUWEN
IS ONZE BASIS

De tijd is rijp

We zeggen weleens: “Dat heeft tijd nodig.”

Nadat de vestigingsdirecteur van DC Zeist mij had gevraagd om het Mission Statement vorm te geven ging ik naar huis met de tekst.

Na de woorden een aantal keer te hebben gelezen dacht ik :

“Da's niet niks”. Nou moet je natuurlijk als je een visie ontwikkeld en zeker als je dat doet met een aantal mensen samen, hoopvolle steekwoorden gebruiken om een gezamenlijk standpunt en vooral streven uit te drukken en uit te dragen. Steeds als ik het las viel me op dat het woord VERBINDING zich bewust of onbewust centraal in de tekst had genesteld. Onbewust is vaak het mooiste omdat het als het ware de afstand naar het bewustzijn nog moet afleggen en diens gevolge per definitie dynamisch en open is. Mijn sterkste associatie bij het woord verbinding was BRUG. Een brug tracht de twee oevers van een snelstromende rivier, maar ook van een kabbelend beekje met elkaar in contact te brengen. Ik was in de fase van: Hoe maak ik een echte verbinding met de organisatie DC Zeist, die meer op een snelstromende rivier begint te lijken dan dat het een kleine beek is.

Ik wilde niet thuis iets maken het in Zeist plaatsen en achtereenvolgens vertrekken. Nee ik wilde contact zien te krijgen met de “Genius Loci”, de geest van de plek en iets creëren wat de organisatie verder brengt in haar ontwikkeling.

*ik dwaal boven de prooi
roof de verhalen
in kleurrijke talen.*

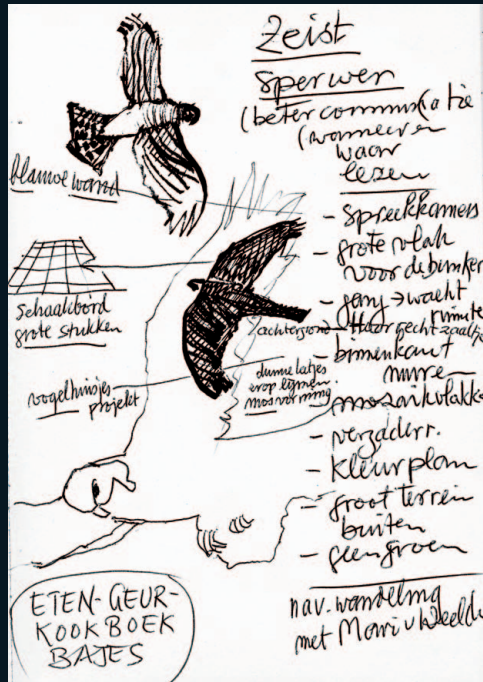
Hoe zou dat beter kunnen dan te werken met de mensen, het personeel, van de inrichting. Zij zouden mij moeten kunnen voorzien van achtergronden en geschiedenis van dit boeiende en uitgestrekte terrein. Daarvan uit wilde ik opereren. Na een oproep onder het personeel gaf ik een viertal workshops aan een groepje serieus geïnteresseerden.

In die sessies kwamen boeiende verhalen te voorschijn naar aanleiding van samenwerking in de natuur en meegebrachte voorwerpen. Het woord Verbinding speelde daarin al een cruciale rol. Het resultaat was een heel bijzondere eindpresentatie met een excellente schat aan informatie en inspiratie. Samen met de wandelingen die ik maakte en de gesprekken die ik had met verschillende andere personeelsleden en gedetineerden en die me een nog diepere kijk gaven in het reilen en zijlen van de locatie, kon ik naar huis. Ik had als het ware als een sperwer boven het gebied gevlogen en kunnen inzoomen op mijn "prooi" Het is dan een kwestie van broeden in het atelier.

Een YouTube filmpje, dat ik ook als metafoor had gebruikt om de workshopgangers te enthousiasmeren, bleef zich telkens opnieuw aan mij opdringen.

Als u het romantische filmpje "Living Bridge" bekijkt zult u zien dat het voor de bevolking, van een van de natste plekken ter wereld, van levensbelang is om, naast het aspect onderhoud en het doorgeven van de kennis daarover, de brug voor de toekomst veilig te stellen.

Ik voelde dat vooral dit element in het uiteindelijke kunstwerk een rol moest spelen. Bij mijn bezoeken aan DC Zeist waren mij telkens ook de "vieze" muren opgevallen. Theo zei eens op een wandeling dat die hoognodig gereinigd zouden moeten worden.

Dat bracht mij op het spoor van een vorm van graffiti die eruit bestaat dat je door het, met een hogedrukreiniger wegspuiten van vuil, op bijvoorbeeld tegels, muren en betonwanden, “schone” vormen onderhoud. Er zijn interessante kunstenaars die met deze techniek werken. Dat sprak me aan. Je hebt een sjabloon nodig om zo tekening of tekst zichtbaar te krijgen. Zo was dus het concept voor het kunstwerk geboren.

Ik maak iets (sjabloon) doe het principe een keer voor en in de toekomst kan de inrichting, personeel of ingehuurde krachten, misschien wel gedetineerden, het proces herhalen en op die manier het werk onderhouden als de wand weer “vuil” geworden is.

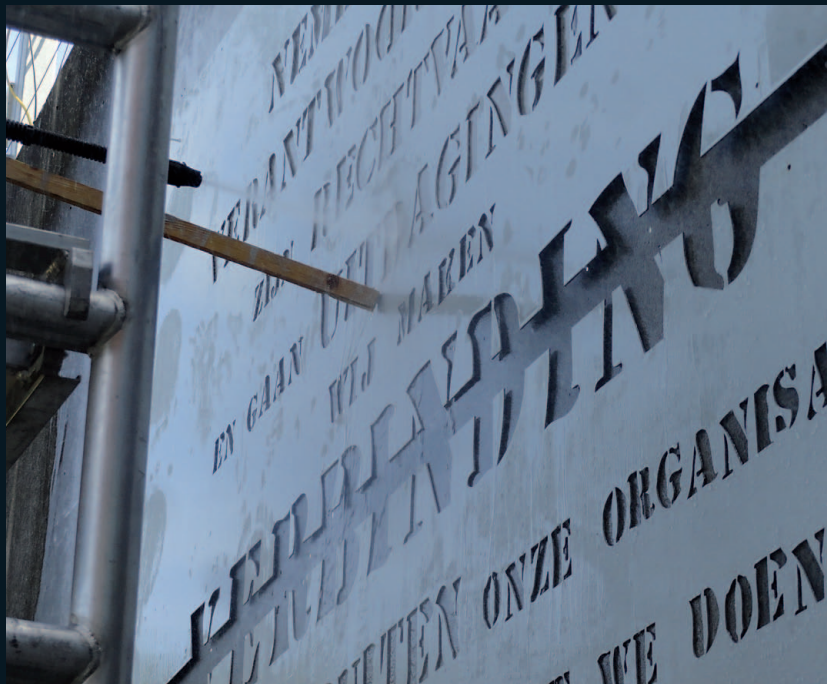
Toen begon het uitwerken van het grafische onderdeel, formaat en de keuze van het materiaal. Omdat het gebied een historie heeft waarin de luchtvaart een wezenlijke rol speelt, koos ik als materiaal aluminium en wilde ik de tekst in een sjabloonlettertype hebben waarmee in het leger en nog meer overheidsinstellingen teksten worden gezet op uiteenlopende voorwerpen, dat als een verwijzing naar die geschiedenis. Aluminium bleek uiterst kwetsbaar en te licht en vond ik in Zincor (ijzer met een zinklaagje) een beter alternatief. De letters zijn allemaal apart ontworpen en vormen zodoende een bijna dansend geheel wat het beeld een minder statisch uiterlijk geeft. Ik bedacht dat het twee platen boven elkaar moesten worden zodat het centrale woord Verbinding als het ware letterlijk en figuurlijk een symbolische brug slaat tussen de twee platen/werelden. Binnen – Buiten, Personeel – Gedetineerden, Materieel – Spiritueel en zo meer zelf in te vullen elementen.

De leegte tussen de platen vormt de brug en dus de aansluiting.

De begrenzing maakt het woord Verbinding zichtbaar, zoals het interval, de stilte, de afstand tussen twee tonen in de muziek essentieel is. Op deze wijze wil ik de twee werelden met elkaar laten communiceren. Later zal ik besluiten de platen te voorzien van een kleurtoplaag. Smaragdgroen.

De woorden, die uit de platen zijn gelaserd, waardoor het sjabloon ontstaat, zullen op allerlei onverwachte plaatsen in verschillende kleuren, binnen de inrichting, tegen wanden worden bevestigd.

De platen worden eerst, als sjabloon bij het schoonspuiten van de tekst tegen de “vieve” buitenmuur gebruikt. Het vuil van de muur krijgt daardoor een rol en betekenis. Daarna worden de platen binnen in de ontvangsthal tegen een van de mozaïkwanden gemonteerd. De montage is zodanig dat de platen t.z.t. eraf kunnen worden gehaald om, als de tekst op de buitenmuur door de tijd dreigt te verdwijnen, het “reinigingsritueel” te kunnen herhalen. Verder heb ik nog enkele ideeën geopperd die de organisatie, volgens dit “reverse”principe zelf kan uitvoeren. Zo zou er uit het Mission Statement ieder jaar een woord kunnen worden gekozen dat, sterk uitvergroot, schoongespoten zou kunnen worden op segmenten van de muur bij het parkeerterrein en of op andere delen van de muur. Zo’n woord kan dienen als jaarthema. Op die manier kan het kunstwerk en daarmee de, zich ontwikkelende visie, opnieuw worden ervaren en levend worden gehouden. De tijd is er rijp voor.

Legs Boelen, oktober, 2014

WIJ DE ZEIST
NEMEN EN GEVEN
VERANTWOORDELIJKHEID.
ZIJN RECHTVAARDIG

EN GAAN UITDAGINGEN AAN

WIJ MOELEN

VERBINDING

BINNEN EN BUITEN ONZE ORG-ANISATIE.

PLEZIER HEBBEN IN DAT WE DOEN

VEILIGHEID EN

WEDERZIJDS VERTROUWEN
IS ONZE BASIS.

Waarheen gaan we vandaag ?

Waar zijn we morgen ?

Ik maak me zorgen !

Wanneer komen we thuis ?

Anonieme vluchteling.

WIJ. DO ZEIST.
NEMEN EN GEVEN
VERANTWOORDELIJKHEID,
ZIJN RECHTVAARDIG
EN GAAN UITDAGINGEN AAN
WIJ. MAKEN

~~VERBINDING~~

BINNEN EN BUITEN ONZE ORGANISATIE.
PLEZIER HERBEN IN WAT WE DOEN
VEILIGHEID EN
WEDERZIJDS VERTROUWEN
IS ONZE BASIS.

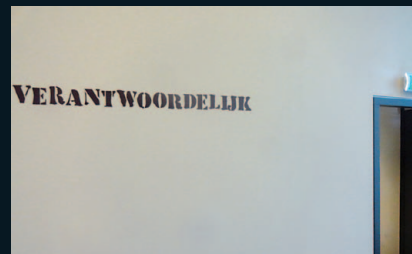

Workshop 2013, samenwerking in de natuur.

Workshop 2013, samenwerking in de natuur.

BUITEN

PLEZIER

UITDAGINGEN

VERTROUWEN

OVERBlijven

Met Dank Aan:

De workshopgangers:

Chris Jong, Anja van Voorst, Andre Smits,
Rob Wenink, Marloes Hazelhoff-Ham,
Voor hun verhalen over de binnenwereld van D.C. Zeist,
de geschiedenis van de plek en het meedenken en meedoen
rond het thema.

Technische Dienst:

Johan van Schaik, Edwin Bonimbie, Simon den Outer,
Etienne Geboers, Edward Vrugte.
Voor hun meedenken en hand- en spandiensten.

Rondleiders:

Mari van Weelden, Theo Venrooij, Andre Smits.
Voor achtergronden en mogelijkheden.

Directie, begeleiding en deelnemers van OPIS Den Bosch:

Marleen en Paul van Dongen, Frans Dix, Roel van Kessel,
Joey van Helvoirt, Karel van Kessel, Yessie Licie.
Voor hun bezielde medewerking.

Colofon:

Uitgave ter gelegenheid van de oplevering van het Kunstwerk:
"Missie" in oplage van 750 stuks.

Initiatief en Locatie D.C. Zeist, Richelleweg 13, Soesterberg.
Oktober 2014.

Concept / ontwerp / coordinatie:

Legs Boelen www.legsboelen.nl

Uitvoering / technische ondersteuning:

Pietsfabriek www.pietsfabriek.nl

Teksten:

Theo Venrooij en Legs Boelen

Redactie:

Marloes Hazelhoff-Ham

Grafische vormgeving / artist impression:

Lucien Smit

Laserwerk:

Veluw Metal Creations Nieuwkuijk www.vmc.eu

Foto's en tekeningen:

Legs Boelen

Druk en opmaak:

Drukkerij Sikkers, Drunen www.drukkerjsikkers.nl

Sperwer; Accipiter Nisus, Symbool van D.C. Zeist